International scientific journal «MODERN SCIENCE AND RESEARCH»

VOLUME 3 / ISSUE 1 / UIF:8.2 / MODERNSCIENCE.UZ

BUXORO VA JUNG'OR XONLIKLARI O'RTASIDA SIYOSIY MUNOSABATLAR TARIXI.

Orziev Mahmud Zaynievich

Buxoro davlat universiteti, "Jahon tarixi" kafedrasi dotsenti, tarix fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD)

Boltaev Oxun Obid oʻgʻli

Buxoro davlat universiteti, "Jahon tarixi" kafedrasi II-bosqich magistranti Telefon: 99893 965 03 36

https://doi.org/10.5281/zenodo.10581800

Annotatsiya. Ushbu maqolada XVIIasr boshlarida Markaziy Osiyodagi xalqaro munosabatlarda katta ta'sir koʻrsatgan Oyrat qabilalarining yagona davlat boʻlib birlashish jarayoni sodir boʻlgan. Oyratlar hali qabila ittifoqi boʻlgan davrlardayoq oʻlja olish maqsadida Movarounnahr hududlariga bosqinchilik ishlarini amalga oshirganliklarini koʻrsatib beradi.

Kalit so'zlar: Oyrotlar, Buxoro xonligi, Balx, Galdan-Selen, Imomqulixon, Movorounnahr, Xuroson.

ИСТОРИЯ ПОЛИТИЧЕСКИХ ОТНОШЕНИЙ МЕЖДУ БУХАРСКИМ И ДЖУНГОРСКИМ ХАНСТВАМИ.

Аннотация. В данной статье в начале XVII века происходил процесс объединения ойратских племен в единое государство, оказавший большое влияние на международные отношения в Центральной Азии. Ойраты показывают, что они совершали набеги на территории Моваруннахра с целью добычи добычи еще в период племенного союза.

Ключевые слова: Айротлар, Бухарское ханство, Балх, Галдан-Селен, Имамкулихан, Моворуннахр, Хорасан.

THE HISTORY OF POLITICAL RELATIONS BETWEEN BUKHARA AND JUNGOR KHANATES.

Abstract. In this article, the process of uniting the Oirat tribes into a single state, which had a great impact on international relations in Central Asia, took place at the beginning of the 17th century. The Oirats show that they raided Movarounnahr territories in order to get booty even in the period of tribal union.

Key words: Ayrotlar, Bukhara Khanate, Balkh, Galdan-Selen, Imamqulikhan, Movorounnahr, Khorasan.

Tarixiy adabiyotlarda 1640 yil Jungʻor xonligi tashkil topgan sana sifatida tilga olingan.

Buxoro xonligiga navbatdagi bostirib kirish sanasi sifatida esa, 1706 yil tilga olingan boʻlib, shu yili Ubaydullaxon (1702-1711 yy)ning Balxga isyonchi amirlarga qarshi harbiy yurishga otlangan vaqtda qalmoq (jungʻor)larga qarshi kurashish uchun Samarqandga yoʻl olganligibilan bogʻliq ma'lumotlarni uchratish mumkin. Bundan tashqari 1709 yilda Ubaydullaxon yana qalmoqlarga qarshi turish maqsadida Samarqandga kelganligi tarixiy adabiyotlarda keltirilgan .¹ Bu esa Markaziy Osiyoda yangi qudratli Jungʻor xonligining vujudga

 1 Тулибаева Ж.М. Казахстан и Бухарское ханство в XVJJJ — первой половине XJX в. — Алматы: Издательство «Дайк-Пресс», 2001. — С. 43.

ISSN: 2181-3906 2024

International scientific journal «MODERN SCIENCE AND RESEARCH»

VOLUME 3 / ISSUE 1 / UIF:8.2 / MODERNSCIENCE.UZ

kelganligini va oʻsha davrda qudratli deb hisoblangan Buxoro xonligi bilan munosabatalari ziddiyatli tus olganligini koʻrsatadi.

Buxoro xonligi ijtimoiy-siyosiy hayotida qalmoqlar ta'siri oshganligini Ubaydullaxondan keyingi xon Abulfayzxon (1711-1747 yy) davrida sodir boʻlgan deb xulosa qilishga barcha asoslar etarli. Abulfayzxon oʻz xavfsizligini 350 qalmoq va 150 xonazot (ruslar)dan iborat qoʻriqchilarga ishonganligiga oid ma'lumotlar yuqoridagi fikr-mulohazalarimizni tasdiqlaydi .² Buxoro xonligiga Rossiya imperatori Pyotr I (1672-1682-1725 yy) ning elchisi sifatida kelgan Florio Benevini (1721-1725 yy) Buxoro xonligida qalmoqlar ta'siri katta ekanligini, xonning shaxsiy qoʻriqchilari 350 tasi qalmoqlardan, 150 tasi xonazot (qul qilingan rus asirlari)dan ekanligini yozib qoldirgan .³

Abulfayzxon hukumronligi davrida Buxoroda qalmoqlar ta'sirining katta boʻlganligini Javshan qalmoq misolida ham koʻrish mumkin boʻlib, u Buxoro xonligi qushbegisi boʻlib ma'lum bir muddat davlat ishlari uning qoʻlida toʻplanganligi qator tarixiy adabiyotlarda keltirib oʻtilgan.

Bundan tashqari 1723 yilda Florio Benevini Buxoroda boʻlganida Jungʻor xoni Tsevan-Rabdan elchisi Buxoroga kelib, Samarqanddan Abulfayzxon soliq olmasligi, Jungʻor xoni qoʻshin bilan kelishi va tartib oʻrnatishi, Buxoro xoni uning yoʻlidan chiqsa, Buxoroni ishgʻol qilishini ma'lum qilganligini yozib qoldirgan. Ushbu ma'lumot ham Jungʻor xonligining Buxoro xonligi ustidan siyosiy ustunlikka ega ekanligini koʻrsatib beruvchi omillardan biri boʻlib hisoblanadi.

Buxoro xonligida XVIII asrning birinchi yarmida siyosiy parokandalik avj olgan boʻlib, hokimiyat uchun kurashlar deyarli toʻxtovsiz olib borilgan. Siyosiy kurashlarning eng yirigi Kenagaslardan boʻlgan Ibrohim sulton va Abulfayzxon oʻrtasida sodir boʻlib, Samarqandni egallab olgan Ibrohim suoton Abulfayzxonga qarshi kurashda Jungʻorlardan engilgan va Movarounnahrga tomon chekingan qozoq-qoʻngʻirot, qoraqalpoqlardan yordam soʻragan. Bu esa Movarounnahrni etti yil davomida vayron etilishiga sabab boʻlgan. Talonchilar Qarshi, Shahrisabz, Hisor, Koʻlobgacha etib borganlar. Qozoqlarning bu kurashlarga qoʻshilishiga ularni XVIII asrning birinchi yarmidagi qalmoqlar tomonidan bir necha bora talanishi, tazyiqqa uchrashi boʻlib, qozoqlarning Oʻrta juz qabilalari Samarqand va Buxoro hududlari tomon siljiy boshlagan.

Bu hududlarda oʻz hududlariga ega boʻlish maqsadida esa ular siyosiy kurashlarga jalb qilingan deb xulosa qilish mumkin. Jungʻorlar bosqini davrida qozoqlarning katta juzlari ilgari oʻzlari yashagan Balxash koʻli boʻylaridan Buxoro xonligi atroflariga koʻchib kelishi ularni ham siyosiy kurashlarga tortilishiga sabab boʻlgan .

Toshkent, Sayram, Turkiston kabi Sirdaryoboʻyi shaharlari Jungʻor xonligi va qozoqlar oʻrtasidagi doimiy ziddiyatli hududga aylangan boʻlib, 1742 yilda jungʻorlarning navbatdagi hujumi vaqtida Toshkentda yana hukumronliklarini oʻrnatganlar. Ammo, jungʻorlar sarkadasi Sarы Manji tomonidan Samarqandni egallashga boʻlgan urinish muvofaqiyatsizlikka uchragan.

Badaxshon va Xoʻjand viloyatlarini egallashga boʻlgan urinish ham barbod boʻlgan.

Shunday boʻlsada, bosqinchilar katta oʻljalar bilan ortga qaytganlar. XVIII asrning oʻrtalarida siyosiy jihatdan parokanda boʻlgan Eronda Nodirshoh Afshor (1736-1747 yy) hukumronligi davrida markaziy hokimiyat kuchayib, Eron qoʻshni davlatlarga ham hujumlar

² Посланник Петра I на Востоке. Посольство Флорио Беневени в Персию и Бухару в 1718-1725 годах. - М.: Главная редакция восточной литературы издательства «Наука», 1986. - С. 125

 $^{^3}$ Чимитдоржиев Ш.М. Взаимоотношения Монголии и Средней Азии в XVII-XVIII вв. – М.: Наука, 1979. – С. 25. – 84 с.

International scientific journal «MODERN SCIENCE AND RESEARCH»

VOLUME 3 / ISSUE 1 / UIF:8.2 / MODERNSCIENCE.UZ

uyushtira boshlagan. Nodirshoh va Jungʻor xonligini oltinchi xuntayjisi Tsevan-Dorji (1732-1749 yy) oʻrtasida oʻziga xos kelishuv boʻlgan va ikki oʻrtadagi davlatlarni boʻlib olish rejasi vujudga kelgan degan xulosaga kelishga asos boʻluvchi ma'lumotlar mavjud. Chunki, 1746 yilda Jungʻor xoni Tsevan-Dorji Eron shohi Nodirshohga elchilar yuborib, qarindoshchilik aloqalarini yoʻlga qoʻyishga harakat qilgan. Singlisini Nodirshohga turmushga bergan va Nodirshoh elchilarga qalin puli sifatida 10 ming rublь miqdorda kumush pul bergan. Bu esa, yuqoridagi fikrmulohazalarimizni asoslashga xizmat qiladi.

V.V. Bartold ma'lumotlarida Jungʻor xonligi kuchaygan davrlarda Buxoro xonligi ham bu davlatga qaram hisoblangan. Ammo, bu qaramlik qaysi xronologik chegarada boʻlganligini koʻrsatib oʻtmagan. Bizning fikrimizcha, Buxoro xonligining Jungʻor xonligiga qaramligi Ashtarxoniylar sulolasining qulash arafasida ayniqsa kuchayib borgan. Ushbu fikrlarni asoslaydigan ma'lumotlar V.A. Moiseev tadqiqodlarida keltirilgan. Uning yozishicha, 1748 yilda Ashtarxoniy Abdulmoʻmin oʻldirilgani haqida Jungʻor xonligi poytaxti Urguga kelgan elchilar shikoyat qilganlar. Muhammad Raximbiy hokimiyatni qoʻlga kiritgandan keyin ham ashtarxoniylar tarafdorlari bir necha bora taxtni qaytarib olishga yordam berishni soʻrab elchi yuborganlar. Bundan tashqari Buxoroda Muhammad Raximbiy mangʻitlar sulolasini oʻrnatish jarayonida qalmoqlar qoʻl ostida boʻlgan Toshkentga Nurota va Sagarji beklari undan norozi boʻlib, qalmoqlarga shikoyat qilib kelganligi va Jungʻor xonligidan Buxoroga taftish uchun elchilar kelgani, oxir-oqibatda Buxoro va Jungʻor xonliklari oʻrtasida kelishuvga erishilganligi V.V. Bartolad tadqiqodlarida keltirib oʻtilgan. Bu Jungʻor xonligining Toshkentdagi noibi Buxoro xoni hatti-harakatlarini nazoratga olgan degan xulosani keltirib chiqaradi.

Yuqorida keltirilgan ma'lumotdan tashqari Muhammad Vafo Karmanagiyning "Tuhfat alxoniy" asariga tayanib, V.V. Bartolad 1749 yilda yangi mangʻitlar sulolasi oʻrnatilish jarayonida Muhammad Raximbiy va uning raqiblarining siyosiy ziddiyatlarini hal qilish uchun Buxoroga Jungʻor elchisi hakamlik qilish uchun kelgan va uning qarorini tinglashga, uni bajarishga majbur boʻlganlar. Bu tarixiy jarayon ham Buxoro xonligi tugatilish jarayonida Jungʻor xonligiga qaram boʻlganligini tasdiqlaydi.

Jungʻor xonligining qulash jarayonlari XVIII asr oʻrtalarida sodir boʻlib, xonlik inqirozga yuz tuta boshlagan XVIII asrning 40-yillari ikkinchi yarmida taxtga da'vogarlarning oʻzaro kurashlari avjga chiqqan. Onasi kanizak boʻlgan Tsevan-Dorji hukumronligiga qarshi kurash boshlagan Davatsini qoʻllab-quvvatlashga moyil boʻlgan sarkardalarni ukasi Emanxuluni 15 ming qoʻshin bilan Buxoroga hujum qilishga yuborgan . Jungʻor xonligining Qoʻqon xonligi bilan munosabatlari alohida tadqiqod mavzusi boʻlib, 1750 yilda Qoʻqon xoni Abdukaribiy vafot etgan.

Taxtga oʻtirgan kichik oʻgʻli Abduraxmon oʻtirgan. Toʻqqiz oy hukumronligidan keyin uni mahalliy feodallar fitnasi sababli taxtdan tushirilib Margʻilonga hokim qilib yuborilgan.

Abdukarimbiyning akasi Abduraxmonning ikkinchi oʻgʻli Irdona Qoʻqon xonligining navbatdagi xoni qilib koʻtarilgan . Irdonaning akasi Jungʻorlarga garov sifatida berib yuborilgan Bobobek Lama-Dorjiga oʻzini Qoʻqonga xon qilib qoʻyish evaziga butun Buxoroni istilo qilishi va Jungʻor davlati vassalli boʻlishni va'da qilgan. 1750 yilning kuzida Lama-Dorji qoʻzgʻolon koʻtargan Toshkentga qarshi qoʻshin yuborgan va shu bahonada Bobobekni Qoʻqon taxtiga

⁴ Моисеев В.А. Джунгарское ханство и казахи (XVII-XVIII вв.). – Алма-Ата: Гылым, 1991. - С. 186.

_

International scientific journal «MODERN SCIENCE AND RESEARCH»

VOLUME 3 / ISSUE 1 / UIF:8.2 / MODERNSCIENCE.UZ

oʻtqazgan. Ammo, Bobobek 1753 yilda Oʻratepaga yurish vaqtida vafot etadi va taxt yana Irdonabek qoʻliga oʻtgan. Bobobekning Buxoroni istilo qilish rejasi amalga oshmagan.

Xulosa qilib aytganda, Jungʻor xonligi Markaziy Osiyo hududida bir yarim asrga yaqin yirik siyosiy mavqega ega boʻlgan davlat boʻlib, Buxoro xonligi bilan siyosiy, iqtisodiy munosabatlar olib borgan. Ma'lum bir muddat Buxoro xonligi Jungʻor xonligiga vassal darajasida ham boʻlgan. Jungʻor xonligi tugatilish jarayonida ikki davlatning ittifoqi ham yuzaga kelgan boʻlib, Jungʻor xonligi 1758 yilda rasman tugatilgan boʻlsa, Buxoro amirligida ma'lum bir qism, hududlar yoʻqotish evaziga boʻlsada, mangʻitlar sulolasi oʻz mavqeini saqlab qola olgan.

REFERENCES

- 1. Моисеев В.А. Джунгарское ханство и казахи (XVII-XVIII вв.). Алма-Ата: Гылым, 1991.
- 2. Тулибаева Ж.М. Казахстан и Бухарское ханство в XVJJJ первой половине XJX в. Алматы: Издательство «Дайк-Пресс», 2001.
- 3. Посланник Петра I на Востоке. Посольство Флорио Беневени в Персию и Бухару в 1718-1725 годах. М.: Главная редакция восточной литературы издательства «Наука», 1986
- 4. Чимитдоржиев Ш.М. Взаимоотношения Монголии и Средней Азии в XVII-XVIII вв. М.: Наука, 1979.
- 5. Бейсембиев Т. К. «Та'рих-и Шахрухи» как исторический источник. Алма-Ата: Наука, 1987.